

постійні зусилля, спрямовані на реалізацію стратегії і цілей господарства. По-третє, єдність у реалізації стратегії[3, с 415].

Таким чином, ЗСП є зовсім новий інструмент управління підприємством, який дає змогу переводити бачення організації та її стратегію в набір взаємозв'язаних збалансованих показників, що оцінюють критичні фактори не тільки поточного, а й майбутнього розвитку організації.

Подальші дослідження даної проблеми потрібно спрямувати на адаптацію ЗСП у практичну діяльність підприємств в АПК.

Література

1. *Дмитрієва О. Збалансована система показників у стратегічному управлінні підприємствами в Україні / О. Дмитрієва // Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. – 2011. – №2. – С. 21-28.*

2. *Каплан Р. С. Сбалансированная система показателей: от стратегии к действию / Р. С. Каплан, Д. Нортон. – М. : Олимп-Бизнес, 2004. – 294 с.*

3. *Гершун А. Технологии сбалансированного управления / А. Гершун, М. Горский. – М. : Олимп-Бизнес, 2010. – 415 с.*

Шелудько С. М.,
студ. гр. ОА-092,
Чернігівський державний технологічний університет.
Науковий керівник – Петраков Я. В.,
к.е.н., доцент кафедри обліку і аудиту

ПЕРСПЕКТИВНІ ФОРМИ ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКОГО КОНТРОЛЮ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Збереження майна суб'єкта господарювання є основною метою функціонування системи внутрішнього контролю на підприємстві. При цьому процес виявлення та попередження умисних дій, спрямованих на завданні шкоди підприємству, повинен відбуватися на постійній основі, даючи впевненість власникам в схоронності активів та їх належному використанні [1].

Внутрішній контроль — процес, розроблений, запроваджений і підтримуваний тими, кого наділено найвищими повноваженнями, управлінським персоналом, а також іншими працівниками, для забезпечення обґрунтованої впевненості в досягненні цілей суб'єкта господарювання стосовно достовірності фінансової звітності, ефективності та результативності діяльності, а також дотриманні застосовних законів і нормативних актів [2].

Важливу роль в забезпеченні високого рівня внутрішньогосподарського контролю відіграє середовище контролю – сукупність функцій осіб, наділених найвищими повноваженнями, та управлінського персоналу, а також ставлення, обізнаність та дії тих, кого наділено найвищими повноваженнями, і управлінського персоналу, які стосуються системи внутрішнього контролю та її важливості для суб'єкта господарювання.

Виходячи з сутності та основного призначення внутрішньогосподарського контролю до його перспективних форм варто віднести: внутрішній аудит та моніторинг системи внутрішнього контролю.

Організація, роль і функції внутрішнього аудиту визначаються керівником або власником економічного суб'єкту в залежності від організаційно-правової форми і системи управління, змісту і специфіки діяльності, обсягів фінансово-економічної діяльності, стану внутрішнього контролю. Головною метою внутрішнього аудиту є

пошук шляхів підвищення ефективності діяльності підприємства та його структурних підрозділів. Внутрішній аудит повинен виконувати роль діагностичного засобу в управлінні господарською діяльністю підприємства. Об'єкти внутрішнього аудиту залежать від специфіки діяльності того чи іншого підприємства. Функції внутрішнього аудиту мають визначатися керівником залежно від змісту й специфіки діяльності підприємства, системи управління підприємством.

Моніторинг заходів контролю – це процес, призначений оцінити ефективність діяльності з внутрішнього контролю в часі. Він охоплює вчасну оцінку структури і функціонування заходів контролю та вживання необхідних виправних заходів, модифікованих відповідно до змін в умовах.

Обидві компоненти системи внутрішнього контролю є значно ефективнішими за його класичні форми – ревізію та інвентаризацію.

Література

1. Піча В.М. *Господарський контроль як спосіб виявлення та попередження шахрайських дій* / В.М. Піча // *Вісник ЖДТУ*. – 2010. – №2 (56). – С. 32-37. 2. *Роль аудиту у запобіганні фінансовим шахрайствам* // *Економіст*. – Серпень 2010. - № 8. – С. 13-15. 3. Андрієнко В.О. *Теоретичні аспекти забезпечення механізму економічної безпеки підприємства*. – К.: Знання, 2011. – 255 с.

Яремчук Н.Ф.,
аспірантка,

Вінницький національний аграрний університет.

Науковий керівник – Гуцаленко Л.В.,

д.е.н., професор кафедри аудиту та державного контролю

СУТНІСТЬ ВНУТРІШНЬОГО ГОСПОДАРСЬКОГО КОНТРОЛЮ

Сучасні умови господарювання сільськогосподарських підприємств зумовлюють зміни у системі управління їх діяльністю, в тому числі і контролю.

Як зазначає Чуєнков А.Є. «Адаптація управління підприємством до ринкових умов вимагає вдосконалення контролю діяльності підприємств. У зв'язку з цим дедалі важливого значення набуває внутрішньогосподарський контроль...» [8, с. 69].

Про актуальність здійснення внутрішньогосподарського контролю зазначають усі науковці, які вивчають питання обліку, контролю та аналізу: Бондар М.І., Бутинець Ф.Ф., Гуцаленко Л.В., Дікань Л.В., Калюга Є.В., Кірейцев Г.Г., Пантелєєв В.П., Петрик О.А., Сопко В.В. та інші.

Внутрішньогосподарський контроль в системі управління науковці ідентифікують: як сукупність стандартів, норм, процедур та механізмів, застосування яких спрямоване на вирішення конкретних статистичних та динамічних завдань [1, с. 82].

Так Бутинець Ф.Ф. зазначає, що внутрішньогосподарський контроль – це система заходів відповідності діяльності підприємства поставленим завданням, надання керівництву інформації про стан об'єктів, що перевіряються, а також рекомендації стосовно цих об'єктів, які сприятимуть прийняттю правильних управлінських рішень [3, с. 107]

На думку Дікань Л.В. та Шульги Н.М., внутрішньогосподарський контроль – це процес, який забезпечує якісну розробку та ефективне досягнення цілей, накреслених організацією, шляхом реалізації прийнятих управлінських рішень [2, с. 7].

Сморжанюк Т.П., Шрам Т.В. та Труш В.Є. характеризують внутрішньогосподарський контроль як систематичне спостереження і перевірку процесу виробництва з метою встановлення його відхилень від заданих параметрів [6, с. 31].